

som, dersom Fordringen alene havde været gjort gjældende imod samme, vilde have havt Ret til at fordrø Tilbagebetaling af de øvrige, dog selvfølgelig saaledes, at intet, Bo) saar mere af det Overtfydende end det selv har betalt paa Fordringen. Særligt have de deslige Tilfælde de Boer, i hvilke en saadan Fordring er anmeldt, intet Krav paa hverandre andbydes.

§ 19.

Er en Fordring af en Medskyldner eller Forlover indfriet efter Konkursens Begyndelse, har den, der har indfriet Fordringen, samme Ret baade mod Medforlovers og Skyldneres Boer, som den oprindelige Fordringshaver vilde have havt, indtil han har faaet fuldt udbetalt, hvad han, om Skyldneren eller Medforloveren ikke havde været under Konkurs, vilde have kunnet fordrø. Derimod bliver det at afgjøre efter den borgerlige Retts Regler, om den, der førend Konkursens Begyndelse har indfriet en Fordring, erhverver samme Ret imod Medforlovers og Skyldneres Boer som den oprindelige Fordringshaver.

Kapitel 4.

Om Retshandelers Afkræftelse ved senere paafølgende Konkurs

§ 20.

Dersom Skyldneren i Løbet af de sidste 3 Maaneder førend Konkursens Begyndelse har betalt Gjæld, forfalden eller ikke forfalden, paa anden Maade end med Penge, Buxler eller Børsseffekter, saasom ved til Fordringshaveren at afhænde fast Eiendom, Stib eller andre Gjenstande, som efter de Paagjældendes Stilling og Forhold maa anses for usædvanlige Betalingsmidler, eller har betalt ikke forfalden Gjæld, selv om dette er sket med sædvanlige Betalingsmidler, kan Boet fordrø, at den stedfundne Betaling skal gaa tilbage, og at Fordringshaveren, som følge heraf skal tilbagegive det Modtagne eller dets Værdi.

§ 21.

Panterettigheder, som Skyldneren i den i § 20 nævnte Tid maatte have indbrømt Nogen til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidigt stiftes, kunne ikke gjøres gjældende imod Boet.

§ 22.

Er Eksekution eller Afsetning gjort efter et af Skyldneren i den Tid, som i § 20 er sagt, indgaaet Forlig om Betaling af Gjæld eller efter en Dom, der er erhvervet i en i forenævnte Tid anhängiggjort Sag, forfalder enhver af Udlæget eller Afsetningen flydende særlig Ret imod Boet.

§ 23.

De i §§ 20—22 indeholdte Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse, saasemt det oplyses, at Skyldneren endnu var solvent, da Retshandelen eller Forliget blev indgaaet, Sagen anhängiggjort, Sikkerheden stillet eller Betalingen erlagt, eller det maa antages, at Kreditor eller Medkontrahenten ikke var vidende om nogen Omstændighed, der kunde lade ham formode Skyldnerens Insolvens.

§ 24.

Har Skyldneren paa en Tid, hvor han af Andre kunde erlæres fallit i Genhold til Reglerne i §§ 41—44 eller selv var pligtig at opgive sit Bo ifølge Reglerne i §§ 43 og 46, eller han iøvrigt maatte forudsætte sit Fallissement som nærførestaaende, eller hvor han